

SỐNG CHO CHÚA

[Rôma 14:8](#)

⁸ vì nếu chúng ta sống, là **sống cho Chúa**,
và nếu chúng ta chết, là **chết cho Chúa**.
Vậy nên chúng ta hoặc sống hoặc chết,
đều thuộc về Chúa cả.

Sống cho Chúa là chủ đề Hội đồng trung tâm 2011. Nếu hỏi: Ai bằng lòng sống cho Chúa? Có người dứt khoát, một số người lưỡng lự, và một số khác nghĩ rằng dầu tin Chúa nhưng tôi có quyền tự do của riêng tôi.

- Sống cho Chúa không phải là sáng kiến của người tin Chúa, bèn là ý định từ lúc ban đầu của Đức Chúa Trời khi dựng nên loài người.

[Rôma 11:36](#) ³⁶ Vì muôn vật đều là **từ Ngài**, bởi Ngài, và hướng **về Ngài**. **Vinh hiển cho Ngài** đời đời vô cùng! A-men.

- Adam chuyển từ quyết định của Chúa sang ý định của mình.

Sự ăn trái cấm để khôn ngoan như Đức Chúa Trời, hầu tự mình quyết định cho mình hơn là tìm kiếm ý muốn của Chúa.

- Trong cứu rỗi là Ngài chuyển con người trở lại ý định của Chúa.

- Người theo Chúa là người trao quyền quyết định lại cho Chúa.

Sản phẩm tốt nhất khi nó thực hiện cách tốt nhất theo mục đích nhà sáng chế ra nó. Cuộc đời sẽ tốt nhất trong tình trạng sống cho Đấng tạo nên mình. Càng đi xa mục đích đó tình trạng càng xấu hơn.

Ngày 30.5 “Memorial Day” chiến sĩ trận vong người ta thường nhắc câu chuyện bên bảng danh sách tưởng niệm:

Một thanh niên Mỹ sang chiến đấu ở VN, sau đó kết hôn với một người nữ VN, đang khi vợ sinh con trai thì anh ta cũng tử trận. Người em gái cô này được định cư tại Hoa kỳ, đến Washington DC đứng bên bức tường ghi danh những chiến sĩ Hoa kỳ tử nạn trong cuộc chiến tại VN, cô thấy một người đàn ông đặt tay lên tên một người trên bảng, cô thấy giống y như tên người anh rể mình, hỏi đó là ai? Người đàn ông này cho biết đó là con trai của ông. Cô bèn thuật lại sự việc và sau đó gia đình này đã bảo lãnh cháu nội mình sang sống tại Hoa kỳ. Cha đã chết, sự nối kết với cha đã thay đổi cuộc đời.

Chúa đã chết nhưng chỉ khi nối kết với Ngài thì đời sống chúng ta mới thay đổi.

+ Những bước để Sống cho Chúa? Đỗi thứ tự Chủ đề, sẽ có 3 ý.

I. CHÚA CHO SỐNG.

Ý thức để sống được cho Chúa là: Biết Chúa cho mình sống, Chúa cho sống thì sống mà chết thì chết.

Người ta có thể tạo ra nhiều thứ nhưng không thể tạo ra sự sống. Sự sống vốn thuộc về Đức Chúa Trời.

[Gi 1:4](#) ⁴ Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người.

Thế thì sự sống đang diễn ra nơi hạ giới không do từ con người, sự sống thuộc linh càng không do con người. Sự sống đến từ Chúa.

[Giaco 4:14](#) ¹³ Hỡi anh em, là kẻ nói rằng: Hôm nay hoặc ngày mai, ta sẽ đi đến thành kia, ở đó một năm, buôn bán và phát tài, ¹⁴ song ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chẳng biết! Vì, **sự sống của anh em là chi? Chẳng qua như hơi nước, hiện ra một lát rồi lại tan ngay.** ¹⁵ Anh em phải nói trái lại: **Ví bằng Chúa muốn, và ta còn sống, thì ta sẽ làm việc nọ việc kia.**

Những ai có thể sống cho Chúa đều có kinh nghiệm mình đã chết rồi, được sống đây là Chúa cho sống.

- Hai thí dụ:

Giôsep. Thoát chết khỏi tay các anh ([Sa 37:18](#) ¹⁸ Các anh thấy chàng đi ở đàng xa, chưa đến gần, thì đã **lập mưu để giết chàng.**), khỏi hổ khi bị các anh quăng xuống ([Sa 37:24](#) ²⁴ rồi, **bắt chàng đem quăng trong hố nước.** Và, **hố khô cạn, chẳng có nước.**)

Môi se.

- **Thoát chết bên bờ sậy.** ([Xu 2:3](#)) Có khi nào đạt câu hỏi: Vì sao cuộc đời ông được bắt đầu bằng chiếc rương mây bên bờ sậy? Để cho thấy cuộc đời mình chết rồi, sống đây là nhờ Chúa. Nếu Chúa không cho sống ông đã chết như bao đứa trẻ khác tại Êđiptô.

- **Thoát chết trong cung điện.** Môise đã giết một người Êđiptô, ([Xu 2:15](#) ¹⁵ **Pha-ra-ôn hay việc đó, thì tìm giết Môi-se; nhưng người trốn đi khỏi mặt Pha-ra-ôn, dùng chân tại xứ Ma-đi-an, và ngồi gần bên một cái giếng.**), Thoát khỏi tay Pharaôn là một phép lạ.

Chúa bảo ông hãy trở lại gặp Pharaôn và đề nghị cho phép dân Ysoraên ra đi. Vì sao Môise dám đi vào chỗ chết? Vì Môise biết mình còn sống đây là nhờ Chúa.

Sống hay chết thuộc quyền Chúa cả. [Rôm 14:8](#) “**Vậy nên chúng ta hoặc sống hoặc chết, đều thuộc về Chúa cả.**”

Được Chúa cho sống thêm sẽ làm gì?

Vào một buổi sáng năm 1888, Alfred Nobel đọc trên trang báo thấy người ta cáo phó về đời ông: Vua chất nổ đã qua đời. Thật ra thì người anh trai của ông qua đời, nhưng nhà báo đã nhầm tên. Nhưng từ đó cuộc đời ông đã thay đổi, ông tự hỏi; khi ông chết người ta sẽ gọi ông là vua chất nổ sao. Ông quyết định sống vì hoà bình, giải quyết rạn nứt

giữa những sắc tộc. Khi qua đời ông di chúc lại toàn bộ gia tài mình cho giải hòa bình. Kể từ đó cho đến ngày nay, người ta đã quên đi ông là người sáng chế thuốc nổ, mà là người tiêu biểu cho hoà bình.

II. CHO CHÚA SỐNG

a. Dâng chủ quyền cho Chúa

- Tin Chúa chúng ta có tự do quyết định mức độ vâng lời bao nhiêu, tùy theo đó mà được phước. Tin được cứu, vâng lời thì được phước.

Giã 1:25 nhưng hết lòng giữ theo phép tắc nó, thì kẻ đó sẽ **tìm được phước trong sự mình vâng lời.**

Trong KT Tân ước có 87 chữ “*khuyên*” dỗ, bảo, lon,...v.v..

b. Cho Chúa có 3 mức độ

“**chỉ Tôi sống**”, tin Chúa nhưng tôi là của tôi.

“**Chúa và tôi cùng sống**”, Chúa dạy và tôi dùng để tham khảo.

“**Cho Chúa sống**”, cho Chúa toàn quyền, như sứ đồ Phaolô đã nói:

Galati 2:20 ²⁰ Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ, **mà tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi;** nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi.

c. Tạo thành 3 hạng tín đồ

- Tín đồ thiên nhiên, tin Chúa nhưng vẫn sống theo ý mình.

ICôr 3:3 *ăn ở như người thế gian* sao? Tin Chúa nhưng sống không khác xưa. Trước sau như một.

- Tín đồ xác thịt, tin Chúa nhưng chiều theo tư dục. Không muốn mất phần trời mà không chịu thiệt phần thế gian.

ICôr 3:1 *tôi chẳng có thể nói với anh em như với người thiêng liêng, nhưng như với người xác thịt, như với các con đò trong Đấng Christ vậy.*

- Tín đồ thuộc Linh, là để Chúa làm chủ, chết người cũ.

Êph 4:13 ¹³ *cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tâm thức vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ.*

III. SỐNG CHO CHÚA

Chữ quan trọng trong mệnh đề này là: “cho” không phải là trao đổi. Phierơ có hai giai đoạn theo Chúa:

1- Sống cho mình. Theo Chúa để đổi lấy điều tốt hơn.

Mathiơ 17:4 ⁴ Phi-e-rơ bèn cất tiếng thưa cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Lạy Chúa, chúng ta ở lại đây thì tốt lắm; vì bằng đẹp ý Chúa, thì tôi sẽ đóng ba trại tại đây, một cái cho Chúa, một cái cho Môi-se và một cái cho Ê-li.

Mathiơ 19:27 ²⁷ Phi-e-rơ bèn thưa rằng: Này, chúng tôi đã bỏ mọi sự mà theo thầy; vậy thì chúng tôi sẽ được chi?

Dẫn đến Phierơ chối Chúa.

2- Sống cho Chúa. Không nghĩ đến mạng sống mình làm quý.

IPhi 4:13 ¹³ Nhưng anh em có phần trong sự thương khó của Đấng Christ bao nhiêu, thì hãy vui mừng bấy nhiêu, hầu cho đến ngày vinh hiển của Ngài hiện ra, thì anh em cũng được vui mừng nhảy nhót.

3- Điều gì thay đổi Phierơ? Giăng 21:15-23

Yêu Chúa

Giăng 21:17 Phi-e-rơ buồn rầu vì Ngài phán cùng mình đến ba lần: Người yêu ta chăng? Người bèn thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa biết hết mọi việc; Chúa biết rằng tôi yêu Chúa! Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chăn chiên ta.

Tùy Chúa

Giăng 21:18 ¹⁸ Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, **khi người còn trẻ,** người tự mình thắt lưng lấy, muốn đi đâu thì đi; nhưng **khi người già,** sẽ gơ bàn tay ra, người khác thắt lưng cho và dẫn người đi đến nơi mình không muốn.

Không so sánh

Giăng 21:22 ²² Đức Chúa Jêsus đáp rằng: **Nếu ta muốn** người cứ ở cho tới khi ta đến, thì can hệ gì với người? Còn người, hãy theo ta.

Khi ra đời, một cây bút chì luôn thắc mắc không biết cuộc sống bên ngoài xưởng làm bút chì sẽ ra sao bởi thỉnh thoảng nó nghe những người thợ làm bút chì nói chuyện với nhau. Bút chì băn khoăn mãi, anh em của nó cũng không biết gì hơn.

Cuối cùng, trước hôm được mang đến các cửa hàng, bút chì mạnh dạn hỏi người thợ làm bút rằng nó và anh em của nó sẽ ra sao ở bên ngoài cuộc sống rộng lớn kia.

Người thợ làm bút mỉm cười. Ông nói:

Có 5 điều con và các anh em của con nên nhớ khi bắt đầu cuộc sống.

Nếu con nhớ và làm được thì con sẽ trở thành cây bút chì tốt nhất.

Thứ nhất: Con có thể làm được những điều kỳ diệu nhất nếu con nằm trong bàn tay một người nào đó và giúp họ làm việc.

Thứ hai: Con sẽ cảm thấy đau đớn mỗi khi bị gọt, nhưng phải trải qua như thế con mới trở nên tốt hơn và có thể tiếp tục cuộc sống của mình.

Thứ ba: Nếu con viết sai một lỗi, con hãy nhớ sửa lại.

Thứ tư: Điều quan trọng nhất đối với con và những người dùng con không phải là nước sơn bên ngoài con mà là những gì bên trong con đấy.

Và cuối cùng, trong bất cứ trường hợp nào, con cũng phải tiếp tục viết. Đó là cuộc sống của con. Cho dù con gặp tình huống khó khăn như thế nào cũng vẫn phải viết thật rõ ràng, viết để để lại những dấu ấn của mình.